

Όλγα Κοσμοπούλου | Παθολόγος-Λοιμωξιολόγος

► **Ο πανικός και ο φόβος προέρχονται, σε μεγάλο βαθμό, από τη δυσπιστία του λαού απέναντι σε κυβερνήσεις και εταιρείες**

Ως τις 20 Δεκέμβρη 2020, 81,7 εκατομμύρια άνθρωποι παγκόσμια είχαν νοσήσει από κορωνοϊό, 46,2 εκατομμύρια έχουν αναρρώσει (άγνωστο με τι μακροπρόθεσμες συνέπειες στην υγεία και τη λειτουργικότητά τους) και 1,78 εκατομμύρια είχαν πεθάνει. Και η πανδημία συνεχίζεται, με τον εξαιρετικά μεταδοτικό ιό να επελαύνει ανενόχλητος, σ' ένα περιβάλλον όπου οι κυβερνήσεις και ιδιαίτερα πεισματικά η ελληνική κυβέρνηση, αρνούνται να οικοδομήσουν ασφαλείς συνθήκες πρόληψης και περίθαλψης για τους λαούς.

Ο μηχανισμός της βαριάς νόσησης, όπου συμβαίνει, είναι εξαιρετικά περίπλοκος. Ο δε εμβολιασμός γενικότερα συνίσταται στην προσπάθεια να δημιουργηθούν συνθήκες κατά τις οποίες ο ανθρώπινος οργανισμός θα είναι σε θέση, ερχόμενος σε επαφή με τον ιό, να τον καταστρέψει, έχοντας ένα έτοιμο οπλοστάσιο από ειδικά αντισώματα και κύτταρα μνήμης. Αυτό, ιστορικά, έχει επιτευχθεί με τη χρησιμοποίηση ζωντανών εξασθενημένων ιών ή, τις τελευταίες δεκαετίες, τμημάτων ιών που συνήθως παράγονται στα εργαστήρια και εισάγονται στον οργανισμό μας με σκοπό την οικοδόμηση του εν λόγω οπλοστασίου. Τα συμβατικά εμβόλια, πλην των ανωτέρω, περιέχουν και διάφορες ουσίες-έκδοχα, με σκοπό τη συντήρηση αλλά και την ανοσοενίσχυση των εμβολίων. Τα συμβατικά εμβόλια έχουν, σπάνιες μεν υπαρκτές δε, ανεπιθύμητες ενέργειες. Αλλεργίες, πυρετικές αντιδράσεις, αναφυλακτικές αντιδράσεις. Ο ρόλος τους όμως στην εξαφάνιση ή τη σχεδόν εξαφάνιση ασθενειών όπως η ευλογιά, η πολιομυελίτιδα, η χρόνια ηπατίτιδα Β, η ιλαρά και πολλές άλλες, είναι ιστορικά αδιαμφισβήτητος.

Τι είναι λοιπόν αυτό που έχει μετατοπίσει το κοινωνικό ενδιαφέρον και έχει μετατρέψει τον φόβο της νόσησης και του θανάτου σε ανεξέλεγκτο πανικό για πρόκληση πιθανής βλάβης από τα εμβόλια; Είναι σαφώς η δυσπιστία και η αμφισβήτηση ενός πολιτικού συστήματος που όχι μόνο δεν προστατεύει τον λαό αλλά τον βομβαρδίζει διαρκώς με άσφαιρα επικοινωνιακά πυρά. Είναι σαφώς η δυσπιστία και ο φόβος απέναντι στους μηχανισμούς του καπιταλιστικού κέρδους που βλέπουν και σε αυτήν την κρίση μια

ευκαιρία.

Είναι αυτοί οι φόβοι σε σωστή κατεύθυνση; Ολοφάνερα ναι αλλά υπάρχουν πολλές στρεβλώσεις στην πορεία, που οδηγούν κατευθείαν στο παλιό γνωστό αφήγημα: Δεν θέλω να ξέρω, όλοι κάτι μου κρύβουν, θέλω επιστροφή στην αθωότητα και τη φύση, θέλω επιστροφή στο «αμόλυντο» παρελθόν. Τα αρχέτυπα του φασισμού μας χτυπάνε την πόρτα....

Η θέση μου είναι ότι θα πρέπει να απαιτήσουμε να εμβολιαστεί ο λαός, δωρεάν και σε ασφαλείς συνθήκες. Έχοντας, βεβαίως, πλήρη επίγνωση για τα εξής:

α) ότι προφανώς με σκοπό την κερδοφορία και προπληρωμένες από τις κυβερνήσεις οι φαρμακευτικές εταιρείες επιτάχυναν την εξέλιξη εμβολίων,

β) ότι αν κατείχαν οι λαοί τα μέσα παραγωγής και την αντίστοιχη τεχνολογία, εάν καθόριζαν την κατεύθυνση της επιστημονικής έρευνας, ασθένειες όπως η HIV λοίμωξη θα μπορούσαν να είναι παρελθόν εδώ και καιρό και

γ) ότι ιδιαίτερα η ελληνική κυβέρνηση «πουλάει» επικοινωνιακά το εμβόλιο για να καλύψει την εγκληματική της πολιτική των τελευταίων μηνών, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τη ζοφερή αλλά και ενδιαφέρουσα πραγματικότητα.

Και ορισμένες ακόμη αναγκαίες διευκρινήσεις:

A. Όχι, τα εμβόλια mRNA που κωδικοποιούν ένα μικρό κομμάτι κρίσιμης πρωτεΐνης κορωνοϊού και, αφού παραχθεί η πρωτεΐνη, καταστρέφονται, δεν συνιστούν παρέμβαση στο ανθρώπινο γονιδίωμα. Οι ιοί είναι εξαιρετικά περίπλοκες μορφές ζωής που, στην περίπτωση που προσβάλλουν τον άνθρωπο, για να επιβιώσουν και να πολλαπλασιαστούν, χρησιμοποιούν τα ανθρώπινα κύτταρα. Ενσωματώνονται στα κύτταρα, οικειοποιούνται τα «μέσα παραγωγής» (κυρίως τα ριβοσώματα, που βρίσκονται εκτός του πυρήνα του κυττάρου) και, αφότου οικοδομήσουν τα χρειαζόμενα μόρια, συγκροτούν νέα θυγατρικά ιικά σώματα και βγαίνουν από τα κύτταρα, συνήθως καταστρέφοντάς τα κατά την έξοδο. Κάποιοι DNA ιοί μπορούν να μπουν στον πυρήνα και να δώσουν τις εντολές δημιουργίας πρωτεϊνών από εκεί.

Κανένας RNA ιός εκτός από τους ρετροϊούς (HIV και HTLV) δεν μπορεί να κάνει το ίδιο. Οι ιοί αυτοί, διαθέτουν ένα μοναδικό στο είδος του ένζυμο, την ανάστροφη τρανσκριπτάση, που τους δίνει αυτήν τη δυνατότητα. Ο κορωνοϊός δεν διαθέτει αυτό το ένζυμο. Ας υποθέσουμε όμως, ότι αυτό μπορεί να συμβεί. Τότε και τα 81,7 εκατομμύρια μολυσμένων συνανθρώπων μας που έχουν δεχτεί υπερπληθώρα κορωνοϊών στο σώμα και στα κύτταρά τους, έχουν ήδη μεταλλαγμένο DNA!

Έχουμε απεγνωσμένη ανάγκη για υψηλής ποιότητας πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια περίθαλψη

B. Όχι, τα εμβόλια δεν προκαλούν νόσο Covid-19. Προκαλούν απομίμηση νόσου σε μικρό ποσοστό ανθρώπων, με μυαλγίες, πυρετικές αντιδράσεις, κακοδιαθεσία, λεμφαδενοπάθεια. Μπορεί σπανίως να είναι σοβαρά, όμως δεν έχουν καμιά σχέση με τη δύσπνοια, τη διασωλήνωση, την κυκλοφορική καταπληξία, το θάνατο, που προκαλεί η ίδια η νόσηση. Και, μετά την ολοκλήρωση του εμβολιασμού, προφυλάσσουν σε σημαντικό ποσοστό. Δεν ξέρουμε για πόσο. Δεν θα σταματήσουμε να έχουμε πανδημία τους αμέσως επόμενους μήνες. Δεν θα σταματήσουμε να έχουμε απεγνωσμένη ανάγκη για υψηλής ποιότητας πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια περίθαλψη.

Γ. Ναι, τα εμβόλια προκαλούν -σπανιότατα- αναφυλαξία. Θα διεκδικήσουμε ασφάλεια κατά τη διεξαγωγή τους; Ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, χώρους, υλικοτεχνική υποδομή; Πρωτοβάθμια περίθαλψη;

Αν έπρεπε να μας έχει διδάξει κάτι η πανδημία, είναι ότι θα πρέπει να οικοδομηθεί άμεσα ένα πλέγμα διεκδικήσεων που να ξεκινάει από την παύση της βίαιης καταπάτησης και καταλήστευσης του περιβάλλοντος, της καταπίεσης των άλλων μορφών ζωής στον πλανήτη αλλά και την απαίτηση της εξάλειψης των απάνθρωπων συνθηκών ζωής της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων, εντός και εκτός των καπιταλιστικών μητροπόλεων.

Αν έπρεπε να μας έχει διδάξει κάτι η πανδημία, είναι ότι απαιτείται άμεση κήρυξη κοινωνικού πολέμου μέχρις εσχάτων, για τη διεκδίκηση των χαμένων μας εδαφών, του χαμένου μας πλούτου, της χαμένης μας ολόκληρης ζωής σε αρμονία με τα άλλα έμβια όντα και το περιβάλλον. Σε μια τέτοια δύσκολη πορεία, ο ασφαλής εμβολιασμός θα πρέπει να είναι στα άμεσα αιτήματά μας, η κοινωνικοποίηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, η κατάκτηση των μέσων παραγωγής της γνώσης και της επιστήμης στους στόχους μας.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**